

Sen Yoksun Ve Ben Yoksulum

– GürhanGürses · 28 Mart 2015

kaç aydır susuzum sana
sen rahmetini esirge benden
yağma bana ıslatma beni sıırıslaklam etme
içim sana ıslak zaten hem de ıpslak
dudaklarım çatlak da severim seni
kalbim aç da üstüm çıplak da
kaçır kendini benden aşır
kaçır gözlerini
karanlıkta da severim seni
yaşama dair ne varsa sendendir bana
al yeşilini mesela
al gamzeni
al papatyayı
gülüşünü
ağlayışını
aşkını

ben seni sensiz de sevmeye devam ederim
sen beni dava et yokluğa, şikayet
çokluğa terk et kalabalığım da sensin yalnızlığımda
başrolünde sen varsın bu hayatın
figüran değilsin bilesin

serenat mı istiyorsun sen, söyle bakalım bana
ilanı aşk mı istiyorsun
desti izdivaç mı yoksa
kapında yalvarma mı bekliyorsun
seni hep aramamı mı arzuluyorsun
sen uyu ayakta da fark etme sana yazdıklarımı
anlamazlıktan gel nasıl özlediğimi
bilmezlikten gel nasıl sevdiğimi
görmezlikten gel varlığımı
henüz ölmedim
yaşadığın bu dünyada ben de yaşıyorum
ve sen sen dolaşıyorum olmadığın her yeri

izini sürüyorum bir yerli gibi
kokunu arıyorum papatyalarda
nefesini soluyorum uzaklarda
kalbini tutuyorum avuçlarımda
aklını okuyorum gecelerinde
hecelerinde aşkımı arıyorum

sana yanığım
kızgın güneşin altında bir damlacık suya hasret
kurumuş, çatlamış ve yarık yarık olmuş bir toprak parçası gibidir canım
sana o kadar ihtiyacım var ki, aciliyetim, mecburiyetim
demem daha bu zayıflığım değil zaafım
kaç gece uzadı da yıl oldu
kaç gözyaşı çoğaldı da sel oldu
sen gelince bahar gelir can yurduma
kanım hareketlenir
damarlarım açılır
kalbim yeniden başlar atmaya
renk gelir yüzüme
gözüme fer
alnıma ter

bu ne yaman bir ayrılıktır gelmiş kurulmuş otağıma
bu ne zalim bir mengenedir hiç durmadan sıkılmaktadır ruhumu
bu ne işkencedir etim çekiliyor tırnağım sökülüyor canım çıkıyor
sen giderek ne yaptın bana
Esad mısın canıma
İşid misin kanıma
işitiyor musun beni bu kadar sağır olma bana
bu kadar kör olma
lal
gel demiyorum sana inadına kal da demiyorum
al da demiyorum beni
sal da demiyorum

seni alabildiğine seviyorum
yüz ölçümüm çok bu aşkta
anlayabildiğime seviyorum seni
kavrayabildiğime

bir dağın zirvesi pek de küçük kalır aşkımın karşısında
bir çölün uzunluğu pek de kısa kalır
bir okyanusun derinliği pek de sığ kalır
sen sınırsız sevdiğim
sinirsiz

şimdi neredesin ne yapıyorsun nasılsın
beni soracak olursan sendeyim seninleyim
bundan daha iyisi olamam
yurdumsun mekanımsın iskanımsın
yastığım yorganım döseğimsin
canımsın
bu ömür seni sevmekle nihayet bulacaktır
dileğim bu olacaktır

ben sen gemisinin kaptanı
rotası sen ummanı sen
sen ben tarlasının papatyası
rengi sen kokusu sen
özlüyorum seni kocaman
özlediğimi göstermiyorum kimseye
içim o kadar dolmuş ki özleminle
hava bulutlansa içim yağmurlanıyor
hava güneşlense içim kavruluyor
el ele tutuşan birilerini görmeyeyim
kol kola girenleri
yan yana oturanları
can cana olanları
uzaklaşıyorum hemen

ne kadar kutsal bir emanete sahip şu yüreğim
ve seni mahcup etmemek için güzelim
kimseyi misafır etmiyorum

anlayacağın ben hâlâ seninle yalnızım